

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Om lov nr. 506 af 30. juni 1993 om erhvervsgrunduddannelser henvises til Folketingstidende 1992-93, Folketingets Forhandlinger (FF) sp 2451, sp. 2813, Till. A sp. 3781, FF 2813, Till. B 1909, FF Sp. 11178, 11474, Till. C 1541. Loven er ændret flere gange. Af betydning for dette lovforslag henvises til følgende lovændringer: Lov nr. 1126 af 20. december 1995, Folketingstidende 1995-96, FF sp. 58, Till. A 212, FF sp. 343, Till. B 117, FT sp. 2027, sp. 2242, Till. C 154 og Lov nr. 418 af 6. juni 2002 Folketingstidende 2001-02, FF sp. 4898, 6714, 7042. Till. A 4575, Till. C 503.

Med hensyn til lov om produktionsskoler henvises til Folketingstidende 1999-2000 (L 101), Tillæg A, spalte 3019, 7652, 7982. Tillæg B, spalte 604. Tillæg C, spalte 671.

Lovforslaget fremsættes for at styrke mulighederne for, at unge får kompetencegivende beskæftigelsesrettet uddannelse. Forslaget om, at produktionsskoler tillægges kompetence til at tilrettelægge erhvervsgrunduddannelse (egu), medfører en styrkelse af de kompetencegivende uddannelsesstilbud til uddannelsessvage unge, der af forskellige årsager ikke umiddelbart har forudsætninger for at gennemføre en af de generelle ungdomsuddannelser.

Arbejdslivet stiller stadigt stigende krav til de ansattes kvalifikationer og kompetencer. Stadigt færre jobs vil i fremtiden kunne bestrides uden en kompetencegivende uddannelse. En del unge er ikke umiddelbart i stand til at gennemføre en af de generelle ungdomsuddannelser. Det er derfor et naturligt element i regeringens plan om »Bedre uddannelser« at sikre relevante tilbud til dem, der har brug for et mere individualiseret, fleksibelt og praksisnært uddannelsesforløb, der kan bestå af forskellige dele af en lang række uddannelser. Egu har vist sig at være et relevant og velegnet tilbud, som giver grundlag for varig beskæftigelse eller fortsat uddannelse.

Den årlige samlede tilgang til egu har i de seneste år ligget på ca. 800 elever om året. Egu har hidtil været anvendt i ca. halvdelen af kommunerne, især i større kommuner og i byområder. De fleste produktionsskoler er lokaliseret i landdistrikter og i mindre kommuner. Derfor vil lovforslaget medføre en ny mulighed for egu-dækning i de mindre kommuner og i landdistrikterne gennem samarbejde mellem produktionsskolerne og de respektive kommuner.

Et produktionsskoleforløb indebærer, at der opstilles en plan for elevens efterfølgende uddannelse og beskæftigelse. Men nogle produktionsskoleelever opnår ikke under deres produktionsskoleforløb tilstrækkelige forudsætninger for at kunne fortsætte direkte i en ungdomsuddannelse eller få varig beskæftigelse. Disse unge vil derfor typisk være henvist til beskæftigelses- eller socialpolitiske foranstaltninger. For en del af disse unge kunne produktionsskolernes nære faglige og pædagogiske miljøer være et hensigtsmæssigt udgangspunkt for at tilrettelægge en egu som et fleksibelt, relevant og realistisk værktøj i overgangen fra skole til beskæftigelse eller uddannelse.

Produktionsskolerne får derfor med lovforslaget en mulighed for at give et fremadrettet uddannelsesstilbud til de elever, der ellers ville blive udsluset til ledighed og aktivering mv.

Produktionsskolerne har en tæt kontakt til det lokale erhvervsliv, og de har derfor muligheder for at finde lokale praktiksteder til egu-eleverne og for at følge dem under praktikken. En produktionsskole skal samarbejde med den lokale institution, godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse (institution for erhvervsrettet uddannelse), om godkendelsen af praktikstedet efter bestemmelserne i § 7, stk. 3 i lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. Skolerne har ofte et udbygget og velfungerende netværk med institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre lokale uddannelsesinstitutioner, hvor egu-eleverne efter forslaget skal deltage i skoleelementer.

Målgruppen for en produktionsskoletilrettelagt egu er efter forslaget unge, der efter et gennemført uddannelsesforløb på produktionsskolen ikke har opnået til-